

16. Bőjt első vasárnapja. Bibliavasárnap.ÍME I

János 19, 26-27

János 19, 17-27

Református keresztyén hitünk szerint Jézus Krisztus való-
ságos Isten és valóságos ember volt. Erről tesznek bizonysgot
utolsó szavai is. A második szóban Isten, aki egy megtérő bűnös
előtt megnyitja a menny kapuját. A harmadik szóban egy asszony
fia, aki halálos ágyán édesanyja megélhetéséről gondoskodik.

Nem feledhetjük, hogy a Kereszten nagy kínokat szenved.
Az evangéliumok igen szűkszavúak e téren, de amit leírnak, az
is sok, ha az ember értelemmel és érzéssel olvassa. Drága örök-
ségünk, a Heidelbergi Káté e ponton is mélyebbre vezet bennün-
ket, amikor arra a kérdésre válaszol, mit kell értenünk az a-
latt, hogy "szenedett?" - "Azt, hogy Ő földi életének egész i-
deje alatt, különösen pedig annak végén, Istennek az egész embe-
ri nemzetség bűne ellen való haragját testében-lelkében elhor-
dozta..." Ismételjük csak még egyszer a mondat végét: "...Isten-
nek az egész emberi nemzetség bűne ellen való haragját testében-
lelkében elhordozta."

Látunk kell tehát, hogy Megváltónk nagy kíno között nagy
ügyért szenved. Itt valóban túlzás nélkül el lehet mondani: vi-
lágraszóló nagy ügyért. Erre utalt Káténk mondata, s az általa
idézett bibliai helyek közül csak egyre utalok: "És Ő engesztel-
ő áldozat a mi bűneinkért, de nemcsak a mienkért, hanem az e-
gész világ bűneiért is." / 1 Jn 2,2/

És íme nagy kíno között, nagy ügyért való szenvedés köz-